

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poola)
23. detsembril 2019 – Grupa Warzywna Sp. z o.o. versus Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej
we Wrocławiu**

(Kohtuasi C-935/19)

(2020/C 191/02)

*Kohtumenetluse keel: poola***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Grupa Warzywna Sp. z o.o.

Vastustaja: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Eelotsuse küsimus

Kas täiendava maksukohustuse kehtestamine käibemaksuseaduse artikli 112b lõike 2 kohaselt on kooskõlas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾ (eelkõige selle artiklid 2, 250, 273), Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikega 3, ETL artikliga 325 ja proportsionaalsuse põhimõttega?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 31. detsembril 2019 –
M.A. versus Konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej w N.**

(Kohtuasi C-949/19)

(2020/C 191/03)

*Kohtumenetluse keel: poola***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: M.A.

Vastustaja: Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

Eelotsuse küsimus

Kas konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel sõlmitud Schengeni lepingut kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta nende ühispiiridel⁽¹⁾, artikli 21 lõiget 2a koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimese lõiguga tuleb tõlgendada nii, et kolmanda riigi kodanikule, kellele keelduti pikaajalise viisa andmisest ja kes ei saa kasutada Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artikli 21 lõikest 1 tulenevat õigust vabalt liikuda teiste liikmesriikide territooriumil, peab olema tagatud õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus?

⁽¹⁾ ELT 2000, L 239, lk 19; ELT eriväljaanne 19/02, lk 9.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Gdańsku (Poola) 16. jaanuaril 2020 – I.W., R.W. versus Bank BPH S.A.

(Kohtuasi C-19/20)

(2020/C 191/04)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: I.W., R.W.

Vastustaja: Bank BPH S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾ artikli 3 lõikeid 1 ja 2 koostoimes artikli 4 lõikega 1 koostoimes artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohtul on kohustus tunnistada tarbijaga sõlmitud lepingu tingimus ebaõiglaseks (direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses) ka juhul, kui kohtuotsuse tegemise päevaks on pooled lepingu sisu muutva lepingu lisaga muutnud lepingutingimust nii, et see ei ole enam ebaõiglane iseloomuga, ja lepingutingimuse esialgse sõnastuse ebaõiglaseks lugemine võiks tuua kaasa kogu lepingu tühistamise (kehtetuks tunnistamise)?
2. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 koostoimes artikli 3 lõikega 1 ja lõike 2 teise lausega ning artikliga 2 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab liikmesriigi kohtul tunnistada kehtetuks ainult teatavad sellise lepingutingimuse elemendid, mis puudutab panga määratud valuutavahetuskursi, millega indekseeritakse tarbijale antud laen (nagu põhikohtuasjas), ehk eemaldada lepingust säte, mis puudutab ühepoolselt ja ebaselgelt määratud panga marginaali vahetuskursi osana, ja jätta alles ühetähenduslik säte Narodowy Bank Polski (Poola keskpank) keskmise vahetuskursi kohta, mistõttu ei teki vajadust asendada kõrvaldatud sisu mistahe õigusnormiga, [...] ning selle tulemusena taastatakse tegelik tasakaal tarbija ja ettevõtja vahel, kuigi see muudab olemuslikult tarbija kasuks sätet, mis käsitleb tarbijapoolset kohustuse täitmist?
3. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 koostoimes artikli 7 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et isegi olukorras, kus liikmesriigi seadusandja on kehtestanud meetmed selliste ebaõiglaste lepingutingimuste püsiva kasutamise vältimiseks nagu põhikohtuasjas analüüsivat lepingutingimust, kehtestades õigusnormid, millega pannakse pankadele kohustus määratleda üksikasjalikult laenusumma, põhi- ja intressimaksete aluseks oleva valuutakursi arvutamise viis ja tähtaeg ning laenu välja- või sissemaksete valuutaks ümberarvestamise põhimõtted, on avaliku huviga vastuolus ainult mõnede lepingutingimuse elementide ebaõiglasteks tunnistamine teises küsimuses kirjeldatud viisil?